

Рівненський державний

гуманітарний університет

Студентський дайджест

Збірник наукових матеріалів здобувачів
вищої освіти

№ 3
2021

Рівненський державний гуманітарний університет
Психолого-природничий факультет

Студентський дайджест

збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти

Випуск 3

Рівне, 2021

СТУДЕНТСЬКИЙ ДАЙДЖЕСТ: збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти. – Випуск 3. – Рівне: РДГУ, 2021. – 150 с.

Головний редактор:

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор, перший проректор, завідувач кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Виконавчий редактор:

Корчакова Наталія Вікторівна – доктор психологічних наук, доцент, професор кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Члени редакційної колегії

Немеш Олена Миколаївна – доктор психологічних наук, професор, в.о.ректора Рівненського державного гуманітарного університету.

Павелків Віталій Романович – доктор психологічних наук, професор, декан психолого-природничого факультету Рівненського державного гуманітарного університету.

Безлюдна Валентина Іванівна – кандидат педагогічних наук, доцент, професор кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Юрчук Олексій Іванович – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри педагогіки і психології (дошкільної та корекційної) імені проф. Поніманської Т. І Рівненського державного гуманітарного університету

*Друкується за рішенням Вченої Ради РДГУ
(протокол № 5 від 27 травня 2021 р.)*

За достовірність фактів, дат, назв тощо відповідальність несуть автори матеріалів.

8. Familie SCN2A [Електронний ресурс]. - Режим доступу: URL: <http://www.wwusda.org/creating-awareness-regarding-disabilities-problemsand-challenges.html>.

УДК 159.9 : [37.015.3 : 005.32] – 053.5

**ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ
НАВЧАЛЬНОЇ МОТИВАЦІЇ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ**

Кобець Д.О., здобувач ОС «бакалавр»

спеціальності 053 «Психологія» IV курс, РДГУ

Науковий керівник Джеджерера О.В., старший викладач

Мотивація навчальної діяльності молодших школярів та її проблематика привертає все більшої уваги педагогів та психологів, оскільки, зрозуміло, що для успішного виконання будь-якої роботи потрібні сформовані мотиви, покладені в основу активності людини. У молодшому шкільному віці, провідна діяльність змінюється з ігрової – на навчальну; формується її структура потреб. Саме тому актуальними є формування та розвиток мотивації учіння у дітей, які розпочинають свій шлях навчання.

Існує багато чинників, які впливають на формування навчальної мотивації. Дуже важливо спостерігати за змінами у поведінці молодших школярів, цікавитися їхніми інтересами та адаптувати завдання таким чином аби в учнів виникали позитивні емоції та бажання відкривати для себе нові горизонти.

Мета: виокремити головні аспекти формування мотивації молодших школярів.

Виклад основного матеріалу дослідження.

Успішність навчальної діяльності залежить не тільки від засвоєння учнями різноманітних знань, а й від навчальної мотивації, тобто жаги до самоствердження – досягти бажаних високих результатів. Чим вищий мотиваційний рівень, тим більше факторів спонукають учня до діяльності, тим кращих і більших результатів дитина може досягти.

Багато вчених вважають що вивчення мотивації навчання є дуже важливим. Тому існує велика кількість відповідних досліджень. Мотивація навчання є другою за значимістю (після здібностей) фактором, що визначає рівень досягнень. Мотивація – це доволі складна багаторівнева, неоднорідна система спонукань, яка відображає характеристику процесу та систему факторів, які забезпечують діяльність та спонукають її. Вона не завершується лише одною функцією, однобічними зв'язками та ставленням з точки зору справжньої поведінки особистості, що робить сукупною проблему мотивації. Як зазначається в психологічній енциклопедії, мотивація – це система спонукань, які зумовлюють активність організму і визначають її спрямованість.

В двадцятих роках ХХ століття виникли теорії мотивації, в яких спільно з природними виділенні вторинні (психогенні) потреби, які виникають в результаті виховання і навчання (Г.Мюррей). До психогенних потреб відносять: потребу в афіліації та агресії, в досягненні успіху, у протидії та незалежності, в захисті та повазі, в уникненні невдач і деструктивних дій, у домінуванні і привертанні уваги, тощо. Парадигма мотивації біхевіористів тлумачить поведінку суб'єкта, враховуючи різноманіття буття суб'єкта, різнобіччя поведінкових актів залежно від конкретної ситуації.

У п'ятдесятих роках минулого століття, мотивація навчання молодших школярів стає об'єктом для вивчення і зарубіжної, і для вітчизняної педагогічної психології: Л.Божович, Л.Виготський, Г.Костюк, А.Маслоу, Н.Менчинська, О.Леонт'єв, А.Лурія, О.Малихіна, К.Ушинський, Є.Ільїн, В.Сухомлинський, Ж.Піаже, Н.Чуприкова та інші. Психологи В.Асеева, Д.Брунер, Б.Вайнер, Л.Виготського, В.Вілюнас, Т. Гільберт, Б. Додонов, І.Дубровіна, В.Ковальов, К.Левін, О.Леонт'єв, Д.Макклеланду, А.Маслоу, С.Мерліна, С.Рубінштейна, Ф.Олпорт, Б.Скіннер, Е.Томпсон, Д.Узнадзе, Х.Хекхаузен, П.Якобсон. Дослідники широко розглядали основні питання структури мотиваційної сфери молодшого школяра (прагнення, потреби, ідеали, мотиви, установки, емоції, норми, цінності, інтереси

тощо). Вчені М.Алексєєва, Г.Балл, Н.Бойко, М.Боришевський, Ю.Гільбух, С.Гончаренко, О.Дусавицький, Г.Костюк, С.Максименко, В.Моляко, В.Семиченко, О.Скрипченко, Ю.Шваб мотиваційну складову визнають як компонент навчальної діяльності, тобто провідною. Вчені переконані, що саме в молодшому шкільному віці утворюються основи навчальної мотивації і тому цей вік створює важливі резерви розвитку мотивації учнів. Т.С.Яценко розробила психодинамічну методологію, в основу якої закладає розуміння глибинних аспектів мотивації. Вона спонукає до створення об'єктів механізмів внутрішніх суперечностей єдиної психіки в цілісності свідомого і несвідомого [3]. Досліджуючи несвідому сферу своєї особистості з її суперечностями, конфліктами, страхами, суб'єкт має змогу пізнавати себе, позбуватися слабкості, почуття провини, страхів і взяти контроль над собою і своїм життям. Окремо через дослідження несвідомої сфери відбувається процес усвідомлення ядра особистості – істинного «Я», свобода психічної енергії, яка може бути направлена на оновлення, перебудову особистості. А.Маслоу вважає що даний шлях передбачає утворення уявлення про оновлену особистість, що інтегрується та удосконалюється з життям конкретного суб'єкта [3].

За Л. В. Дзюбко, мотивація – це сукупність спонук, що обумовлюють той чи інший поступок [1]. Вивчення та дослідження людської мотивації, з одного боку, є дослідженням особистості в її діяльності. Своєрідністю діяльності є – цілеспрямованість. Вчені, котрі досліджували мотиваційні сфери особистості, згідні з думкою, що до структури мотиваційної сфери входить система спонукань, що охоплює: цінності, смисли, переконання, інтереси, установки, ідеали тощо (С.Анісімов, А.Асмолов, О.Леонт'єв, Д.Узнадзе, та ін.). Дослідник А.Мудрик вказує на те, що мотивація – це не тільки мотиви, а й ситуаційні чинники, що є доволі мінливими та динамічними.

Х. Хекзаузен, стверджує що мотивація досягнення спрямована на конкретний кінцевий результат, отриманий завдяки індивідуальним зусиллям людини, а саме: на уникнення невдачі або досягнення успіху. Мотивація направляє людину до «органічного» результату, пов'язаного з діями один одного. Проте є нестандартні форми активності, що безпосередньо не пов'язані таким чином з метою. Діяльність інколи робиться сама по собі і не ставить собі за ціль закінчення по досягненні мети або будь-якої іншої причини зовнішнього характеру.

О.В.Овчаренко зазначає, що мотиваційний аспект цінностей у психодинамічній парадигмі залежить від направлення активності суб'єкта, що зазвичай визначаються психічними процесами неусвідомлено. Саме тому внутрішня неусвідомлена сфера є важливою, оскільки створює мотиваційний ракурс активності людини. Згідно з дослідженнями Т.С.Яценко, емоційні реакції суб'єкта супроводжують умовні цінності. О.Г.Стасько довів що емоції виконують функцію, підкріплену в створенні умовних цінностей за допомоги взаємозв'язків з очікуваннями людини, мотивуючу поведінку. Це пояснює і те, що умовні цінності відрізняються емотивністю від раціональних (нормативних). Важливі підструктури психіки тісно пов'язані з систематичною дією психологічних захистів.

Х.Хекзаузен вважає що на сучасному етапі «проблеми психології мотивації виводять нас за традиційні рамки, що розділяють такі психічні процеси і функції, як сприйняття, пам'ять, мислення і здатність до навчання. Ці проблеми припускають набагато більший взаємозв'язок цих функцій, ніж може здатися, судячи з численних психічних явищ, котрі вони представляють. Більше того, психологія мотивації стає все більшою мірою експериментальною.

Дослідники Д.Берлайн, Р.Вайт, Е.Дісі, Р.Раян, внутрішню мотивацію вважають результатом особистісної когнітивної оцінки співвідношення внутрішніх та зовнішніх спонукань до діяльності. Дослідники Г.С.Костюк, О.М.Леонт'єв, С.Л.Рубінштейн, Г.Хекзаузен, М.Узнадзе визначають мотивацію між дією та метою, концентруючи увагу на співвідношенні внутрішніх та зовнішніх спонук до діяльності у процесі її здійснення, яким стають, з одного боку, мотиви, потреби та смисли особистості, а з іншого – умови

зовнішнього середовища. Л.Божович, О.Леонт'єв, та інші традиційно розрізняють у психолого-педагогічній науці дві великі групи мотивів: соціальні – пов'язані з комунікацією учня з іншими учасниками педагогічного процесу, його суспільними взаємовідносинами; та пізнавальні – що характеризують зміст навчальної діяльності учня. Мотивацію навчальної діяльності учнів як систему внутрішніх та зовнішніх імпульсів розглядають Л.Божович, Є.Ільїн, А.Маркова. Імпульси, які виникають внутрішньо до належного виконання ними своїх навчальних обов'язків, охайності, старанності та відповідальності, а до зовнішніх відносять стимули, що перебувають в тісному взаємозв'язку з мотивами [4].

Найпоширенішими теоріями мотивації на сьогодні визнано змістову. Вона скерована на вивчення внутрішніх спонукань, якими спрямовується людина в своїй поведінці (Ф.Герцберг, Д.Клеланд, А.Маслоу). Та процесуальну, що освітлює закономірності організації вмотивованої діяльності чи поведінки (Л.Виготський, Н.Ланге, О.Леонт'єв, О.Мазурський, А.Орлов, Д.Узнадзе). Водночас, враховується взаємодія мотивів з іншими психологічними процесами: сприйманням, комунікацією, пізнанням тощо. У працях вчених вказано, що сукупність мотивів поведінки й діяльності становить мотиваційну сферу особистості, що є динамічною, а її зміни детерміновано обставинами.

Як вважає Л.Божович, навчальна мотивація визначається самою освітньою системою та навчальними закладами, де відбувається навчальна діяльність, організацією педагогічного процесу, суб'єктивними характеристиками учня (вік, стать, інтелектуальний розвиток, самооцінка, здібності, взаємодія з іншими учасниками навчального процесу), суб'єктивними особливостями педагога, а також – характером ставлення до школяра, специфікою навчального предмета [2]

Висновок. Мотивація навчання – це сукупність спонукальних чинників, що визначають активність особистості, її систему мотивів, потреб, інтересів, спрямованих на отримання, перетворення і збереження нового досвіду в процесі навчальної діяльності. Для успішнішого формування мотивації навчання молодших школярів необхідно використовувати не один, а всі елементи певної системи. Серед основних засобів, що впливають на формування навчальної мотивації виділяють наступні: зміст навчального матеріалу, організація навчальної діяльності, колективні форми навчальної діяльності, контроль та оцінка навчальної діяльності. Особливе значення у формуванні мотивації навчання молодших школярів має особистість вчителя та стиль його педагогічної діяльності.

Список використаних джерел

1. Божович Л. И. Проблема развития мотивационной сферы ребенка / Л. И. Божович // Изучение мотивации поведения детей и подростков. – М. : Педагогика, 1972. – 320с.
2. Дзюбко Л. В. Мотивація навчальної діяльності як психолого-педагогічна проблема / Л. В. Дзюбко, Л. І. Гриценко // Психолінгвістика. – 2009. – Вип. 4. – С. 33-43.
3. Яценко Т. С. Динамика развития глубинной психокоррекции : теория и практика : монография / Т. С. Яценко. – Днепропетровск : Изд-во «Инновация», 2015. – 567 с.

УДК 159.922.1

УЯВЛЕННЯ ЮНАЦТВА ПРО МАЙБУТНЬОГО ШЛЮБНОГО ПАРТНЕРА

Ковалець Антоніна, здобувач ОС «бакалавр»

спеціальності 053 «Психологія», 2 курс, РДГУ

Керівник: Хомич І.С., викладач

У статті порушується проблема образу майбутнього шлюбного партнера у юнацькому віці. Також розкрито поняття “усвідомленого вибору шлюбного партнера”, представлені результати дослідження бажаних та небажаних якостей майбутнього шлюбного партнера.

У дослідженні брали участь студенти перших та других курсів психолого-природничого факультету Рівненського державного гуманітарного університету (РДГУ). Вік

З М І С Т

АПОСТОЛ М. ВЗАЄМОДІЯ ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ З БАТЬКАМИ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ.....	5
БАБАК А. ПСИХОЛОГІЧНА ГОТОВНІСТЬ ДИТИНИ ДО НАВЧАННЯ.....	8
БЕНДЮГ В. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПОВЕДІНКИ ПОДРУЖЖЯ В КОНФЛІКТІ.....	10
БЕНДЮГ В. ДОСЛІДЖЕННЯ ВПЛИВУ ТИПУ ТЕМПЕРАМЕНТУ НА ПОВЕДІНКУ ПОДРУЖЖЯ В КОНФЛІКТІ.....	13
БІЛЬ Ю. ЧИННИКИ АГРЕСИВНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	15
БОРТНІК М. ПСИХОЛОГІЧНІ ДЕТЕРМІНАНТИ ПРОЯВІВ ІНФАНТИЛІЗМУ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ.....	17
ВАЛАГА О. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ Я-ОБРАЗУ В РАНЬОМУ ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ.....	20
ГРЕБІНЕВИЧ М. ВПЛИВ ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ НА ПРОФЕСІЙНЕ САМОВИЗНАЧЕННЯ СТАРШОКЛАСНИКІВ.....	21
ГУЗЕЙ А. ПРОБЛЕМИ ПРОФЕСІЙНОГО СТАНОВЛЕННЯ МОЛОДОГО ФАХІВЦЯ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ.....	24
ГУРИНЧУК А. ГЕНДЕРНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОЯВУ ЛІДЕРСТВА В ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ.....	28
ДАНИЛЯК К. ДОСЛІДЖЕННЯ ПСИХОЛОГІЧНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ ФЕНОМЕНУ СТРАХУ У СУЧАСНІЙ НАУЦІ.....	30
ДВОРАК Д. ПСИХОЛОГІЧНА ПРОБЛЕМА БУЛІНГУ У ШКІЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	32
ДЕМ'ЯНЮК В. ПРОБЛЕМИ АДАПТАЦІЇ ПРАЦІВНИКІВ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ СИСТЕМИ ОСВІТИ ДО УМОВ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	35
ДЕРЕЛО І. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ САМОПРЕЗЕНТАЦІЇ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ-ЖІНОК.....	39
ДЖЕДЖЕРА О. ВПЛИВ СТРЕСУ НА ПЕРЕЖИВАННЯ ЕМОЦІЙНИХ СТАНІВ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ COVID-19.....	41
ДЗЬОБА Ю. ПРИЧИНИ ТА ПРОЯВИ ЕМОЦІЙНОГО ВИГОРАННЯ ПІДЛІТКІВ.....	43
ЄФІМОВА М. МПСИХОЛОГІЧНІ ЗАХОДИ З ПРОФІЛАКТИКИ АГРЕСИВНОЇ ПОВЕДІНКИ ПІДЛІТКІВ.....	45
КИЛИМЧУК І. РОЛЬ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ У ФОРМУВАННІ В УЧАСНИКІВ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ ТОЛЕРАНТНОГО СТАВЛЕННЯ ДО ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНИМИ ПОТРЕБАМИ.....	49
КОБЕЦЬ Д. ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ МОТИВАЦІЇ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	52
КОВАЛЕЦЬ А. УЯВЛЕННЯ ЮНАЦТВА ПРО МАЙБУТНЬОГО ШЛЮБНОГО ПАРТНЕРА.....	55
КОВАЛЬЧУК Х. ОСОБЛИВОСТІ ЛІДЕРСЬКИХ ЯКОСТЕЙ СТУДЕНТІВ.....	57
КОЗЕНЮК М. ОСОБЛИВОСТІ ВИВЧЕННЯ ОСОБИСТІСНОЇ ГОТОВНОСТІ СТАРШОКЛАСНИКІВ ДО ВИБОРУ ПРОФЕСІЇ.....	58
КОНОНЧУК А. ЗДАТНІСТЬ ДО ЕМПАТІЇ ЯК СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ.....	62
КОСТЮКОВИЧ І. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ САМООЦІНКИ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	65
КУЛАКЕВИЧ П. БАТЬКІВСТВО ТА МАТЕРИНСТВО ЯК СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНИЙ ФЕНОМЕН.....	69
ЛАТА І. ПСИХОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ФЕНОМЕНУ «ВИГНАНЦЯ» В ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	72

МАРТЮЧЕНКО К. ПСИХОЛОГІЧНЕ БЛАГОПОЛУЧЧЯ ОСОБИСТОСТІ.....	74
МАРЧУК К. ПСИХОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРИЧИН БУЛІНГУ В НАВЧАЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	77
МЕЛЬНИК Т. ПСИХОЛОГІЧНІ ЧИННИКИ АКЦЕНТУАЦІЇ ХАРАКТЕРУ У ПІДЛІТКІВ.....	78
МИСЬКО Є. ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ МОТИВАЦІЇ СТАРШОКЛАСНИКІВ.....	81
МИХАЙЛОВА Т. ШЛЯХИ ЗАПОБІГАННЯ ТА КОНСТРУКТИВНОГО РОЗВ'ЯЗАННЯ КОНФЛІКТІВ У ПІДЛІТКОВИХ КОЛЕКТИВАХ.....	83
МОВЧКО О. ПСИХОЛОГІЧНІ БАР'ЄРИ ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ У ВЗАЄМОДІЇ ІЗ ПЕДАГОГІЧНИМ КОЛЕКТИВОМ.....	86
НЕЧАЄВА Р. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПОСТТРАВМАТИЧНОГО СТРЕСОВОГО РОЗЛАДУ У ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ.....	89
НІКШИНА Д. ФОРМУВАННЯ ГУМАНІСТИЧНИХ ЦІННОСТЕЙ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ В ОСВІТНЬО-ВИХОВНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ.....	94
ОЛЕКСІЙЧУК З. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВПЛИВУ МУЗИКИ НА ЕМОЦІЙНІ СТАНИ ШКОЛЯРІВ.....	97
ОМЕЛЬЧУК О. ТРАНСФОРМАЦІЯ КОНЦЕПТУ Я-ПСИХОЛОГ У СТРУКТУРІ САМОСВІДОМОСТІ СТУДЕНТІВ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	101
ПИЛИШОК Т. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ МОТИВАЦІЇ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ.....	104
ПИСЬМЕННА В. ОСОБЛИВОСТІ САМОСТАВЛЕННЯ У НЕЗАДОВОЛЕНИХ ВЛАСНОЮ ЗОВНІШНІСТЮ ДІВЧАТ.....	105
ПОДЕЙКО Л. РОЗВИТОК ПРОФЕСІЙНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ МАЙБУТНІХ ПСИХОЛОГІВ.....	109
РАБОВИЧ І. ОСОБЛИВОСТІ ДІАГНОСТИКИ ПРОЯВІВ ДЕВІАНТНОЇ ПОВЕДІНКИ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ.....	111
РАБОВИЧ І. ПСИХОЛОГІЧНИЙ ІНСТРУМЕНТАРІЙ У КОРЕКЦІЙНІЙ РОБОТІ З ПІДЛІТКАМИ, ЯКІ МАЮТЬ ПРОЯВИ ДЕВІАНТНОЇ ПОВЕДІНКИ.....	113
РОМАНОВИЧ І. ПОПЕРЕДЖЕННЯ СУЇЦИДАЛЬНИХ НАХИЛІВ СЕРЕД СТАРШОКЛАСНИКІВ.....	116
РОМАНЮК В. ПСИХОЛОГІЧНИЙ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК МІЖ РОЗВИТКОМ ЕМОЦІЙНОЇ СФЕРИ ПІДЛІТКІВ І ЇХ СОЦІАЛЬНОГО СТАТУСУ В ГРУПІ.....	120
СОСОНЮК О. РОБОТА ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ ЩОДО РОЗВИТКУ ЕМПАТІЇ У ПІДЛІТКІВ.....	122
СТУПНИЦЬКА А., КОНОНЧУК А. ДОВІРА ЯК ОСНОВНА ФОНОВА ПЕРЕДУМОВА ВЗАЄМОДІЇ ВИКЛАДАЧА ТА СТУДЕНТІВ.....	125
СИРОТЮК А. ДЕПРЕСІЯ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ COVID-19.....	129
ТКАЧ О. ПСИХОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ЯВИЩА СОЦІАЛЬНОГО ВИГНАННІ В НАВЧАЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	135
ЧЕРНИЖ Я. ОСОБЛИВОСТІ ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ ПІДЛІТКІВ З ДЕВІАНТНОЮ ПОВЕДІНКОЮ.....	137
ЧИЧУК Ю. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ СТРЕСОСТІЙКОСТІ СТУДЕНТСЬКОМУ ВІЦІ.....	140
ЧОРНОУС Я. ВПЛИВ ТРИВОЖНОСТІ НА НАВЧАЛЬНУ УСПІШНІСТЬ УЧНІВ....	142
ШЕПЕЛЬЧУК І. ЕМПІРИЧНЕ ВИВЧЕННЯ ОСОБЛИВОСТЕЙ СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОЇ АДАПТАЦІЇ ДІТЕЙ 6-7 РОКІВ ДО УМОВ НУШ.....	144